

[Hanne Reintoft.]

fornemmelse, at man bliver snydt, hver gang man har prøvet at sikre sig ordentligt.

Endelig må jeg sige, det er meget originalt, at det netop er fremskridtspartiet, der kommer og foreslår, at statskassen skal opsuge penge, der rettelig tilhører arbejderbevægelsen. Det har ikke just været det, man gik til valg på.

Mølgaard (DR):

Det er grove ord, der er faldet i dag om dette lovforslag. En ordfører bemærkede da også med bekymring, at det var lige før der faldt et par ører af. Jeg tror ikke, der faldt mange tiærer af i anledning af denne debat. Jeg føler mig — og vi føler os i retsforbundets gruppe — ærlig talt stærkt fristet til at støtte dette forslag, om end vi må have rettet nogle ganske alvorlige skønhedspletter i det.

Først den skønhedsplet, at disse 5 mia kr. skulle stoppes lige i statskassen. Det kan man jo ikke gøre, og jeg skal tilslutte mig de ironiske bemærkninger over, at netop fremskridtspartiet, der vender sig i den grad mod indgreb i lønmodtagernes indkomster, er forslagsstiller på dette område.

Men når det er sagt, at denne skønhedsplet må fjernes, for at vi kan støtte forslaget, så lad mig bemærke yderligere, at retsforbundet er imod offentlighedens indblanding i arbejdsmarkedets anliggender. Det er rigtigt, som det blev ridset op historisk, at denne ATP-fond blev til i 1963 som led i en helhedsløsning for det organiserede arbejdsmarked. Det var en del af forliget dengang, blev et led i overenskomsten. Men hvad skete der? Det var ikke alene det organiserede arbejdsmarked, der fik påtrynet dette, nej, man gik fra arbejdsmarkedets parter til regeringen — eller var det omvendt — man gik herved og fik folketinget til at optræde som ekspeditionskontor og fik påtrynet den samlede danske befolkning dette system, som man kunne klare, og som man kunne ønske sig på det organiserede arbejdsmarked.

Jeg synes, at der i dag er grund til at gøre op med det, der var princippet, der blev knæsat i 1963, og overlade det til parterne i dag, de parter, der måtte være på den enkelte arbejdsplads, de parter, der måtte være inden for det enkelte overenskomstområde, om de ønskede at opretholde, hvad der blev etableret i 1963. Så er det givet, at visse

overenskomstområder ville opretholde dette system, og så lad dem selv klare administrationen af dette system. Det er også givet, at der kunne være enkelte lønmodtagere anbragt på uorganiserede virksomheder, der måske ville foretrække at fortsætte dette system; der skulle nok findes administrative løsninger for at klare det også.

Men lad os få nedlagt denne statsinstitution, ATP-institutionen, der virker som en administrativ hæmsko for adskillige og virker absolut lidet indbydende for adskillige lønmodtagere. Lad os få nedlagt denne statsinstitution, der virker så uendelig fristende for svage politiske sjæle og appellerer til misbrug. Da ØD-rummelen stod på det højeste, var der tanker om at udnytte dette apparat. Da man for nylig skulle vedtage en omkostningsdæmpende ydelse, misbrugte man atter en gang apparatet. Lad os fjerne dette apparat.

Ordføreren for forslagsstillerne (Gede):

Jeg må faktisk sige, at jeg er virkelig glædeligt overrasket over den positive modtagelse, forslaget har fået, og jeg vil begynde med den gode vin.

Det undrer mig sådan set ikke, at fremskridtsvenlige tanker her i salen først og fremmest skal møde støtte hos kommunisterne og retsforbundet, det er jeg efterhånden forberedt på. Det er jo nemlig fuldstændig rigtigt, som fru Hanne Reintoft sagde, at den pension, der bliver udbetalt, i realiteten er værdiløs, og at der i virkeligheden foreligger en, skal vi kalde det meget fiks måde at reducere lønmodtagernes levestandard på. Man tager en krone af lønningsposen og indbetaler til ATP-fonden, den administrerer 30 øre af kronen væk, så er der 70 øre tilbage. Inflationen tager det meste, og så kommer skattevæsenet også, så der bliver faktisk næsten ingenting tilbage.

Men det er ikke engang det værste. Det værste er den administrative byrde, man har lagt på erhvervslivet, og de udgifter og omkostninger, der er forbundet med postvæsenets og andre væseners behandling af ATP-ordningen. Den snupper måske noget i retning af de sidste 70 øre samfundsmæssigt. Og så har man i virkeligheden i denne ATP-ordning lavet noget virkelig beundringsværdigt, det er den tryllekunst, man kan